

Kazimierz Kaeppele, R. Siciński

Kronika

Palestra 15/2(158), 114-122

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

prawnego w jednostkach gospodarki uspołecznionej oraz oceniła krytycznie niedostateczne „sprofilowanie” pozycji prawników gospodarczych. W końcowym ustępie Autorka podała:

„Kwestia ujęcia w formy organizacyjne tej licznej i rozrastającej się ciągle grupy zawodowej jest od dłuższego czasu żywo dyskutowana. Czy ma to być własne stowarzyszenie na wzór innych zrzeszeń zawodowych? Czy jakaś forma organizacji nadzorowanej przez organa arbitrażu gospodarczego? Jest to sprawa ciągle otwarta, ale coraz bardziej aktualna. Być może udzieli na nią odpowiedzi przygotowywana przez Zrzeszenie Prawników Polskich narada nad problemami środowiska radców prawnych.”

S. M.

KRONIKA

Z życia izb adwokackich

Izba białostocka

1. Narada w Augustowie. Tradycyjnie już od wielu lat Białostocka Izba Adwokacka zbiera się na początku września na dorocznym spotkaniu w Augustowie. W trakcie tej imprezy, przeznaczonej przede wszystkim na doskonalenie zawodowe adwokatów, dokonuje się oceny pracy Rady, wizytatorów i organów dyscyplinarnych oraz omawia pracę poszczególnych zespołów, ich kierownictw i komisji rewizyjnych.

W ubiegłym roku naradę zorganizowano w dniach od 10 do 13 września i dzięki dobremu przygotowaniu spełniła ona w pełni swe zadanie.

Na otwarcie przybyli: Prezes NRA adw. dr Stanisław Godlewski, naczelnik Wydziału do Spraw Adwokatury Ministerstwa Sprawiedliwości tow. Roman Dmowski oraz przedstawiciel Wydziału Administracyjnego KC PZPR tow. Jan Syty.

W obradach brała żywy udział delegacja pracowników Litewskiej SRR, w skład której wchodził członek Prezydium Rady Adwokackiej Republiki adwokaci Albinos Karczauskas i Witołtas Zabieło oraz zastępca dyrektora Instytutu Ekspertyz Sądowych Litewskiej SRR tow. Pius Zygmunt Posziunas.

W spotkaniu trzech współczynników wymiaru sprawiedliwości udział między innymi wzięli Prezes Sądu Wojewódzkiego tow. Marian Solarczyk oraz zastępca Prokuratora Wojewódzkiego tow. Mieczysław Welc.

Na naradę przybył także wypróbowany przyjaciel białostockich adwokatów adwokat Edward Dąbrowski, kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Ostrołęce. Wystąpienia i uwagi kol. E. Dąbrowskiego były niezwykle cenne ze względu na duże doświadczenie w pracy samorządowej, zawodowej i społecznej.

Telegram z życzeniami owocnych obrad nadesłał przewodniczący Rady Adwokackiej miasta Moskwy, adwokat Apraksin. Z przedstawicielami tej Rady został nawiązany kontakt w czasie wizyty naszych kolegów w ZSRR.

Czterodniową naradę rozpoczęto otwartym zebraniem POP PZPR oraz kół SD i ZSL przy Radzie Adwokackiej, na którym dokonano przeglądu sytuacji międzynarodowej, złożono sprawozdanie o stanie Izby, poddano analizie prace organów samorządowych oraz zreferowano wyniki działalności finansowej i gospodarczej Rady Adwokackiej.

W toku dyskusji zwracano uwagę na konieczność oszczędnego gospodarowania funduszami publicznymi, nie kwestionowano jednak tego, że tego rodzaju narady całej Izby są potrzebne i przynoszą poważne korzyści organizacyjne i zawodowe oraz pogłębiają atmosferę koleżeństwa i stosunki międzyludzkie w środowisku.

W toku wykładów i seminariów przerobiono węzłowe problemy nowych kodyfikacji karnych, sprawy odszkodowań za wypadki komunikacyjne i wytyczne w sprawie działów gospodarstw rolnych, a ponadto omówiono metodykę wykonywania zawodu adwokackiego.

Szczególne zainteresowanie wzbudziły referaty: sędziego Sądu Najwyższego dra Tomasza Majewskiego, przewodniczącego III Wydziału Cywilnego Sądu Wojewódzkiego sędziego Zdzisława Dorta, przewodniczącego VI Wydziału Sądu Wojewódzkiego dra Mariana Koniecznego oraz wizytatora Sądu Wojewódzkiego sędziego Antoniego Filcka.

Problemy adwokackiej etyki zawodowej szeroko przedstawił adwokat Mikołaj Klajewski.

W trzecim dniu narady odbyło się spotkanie całej Izby z Prezesem NRA drem Stanisławem Godlewskim, naczelnikiem Romanem Dmowskim i przedstawicielem Wydziału Administracyjnego KC PZPR tow. Janem Sytym.

Z niezwykłym zainteresowaniem zebrani wysłuchali sprawozdań z problemów nurtujących całą polską adwokatwę i z zadowoleniem przyjęli pozytywną ocenę pracy Izby, dokonaną przez przedstawicieli centralnych organów władzy politycznej, państwowej i samorządowej.

Dzięki właściwej postawie białostockiej adwokatwy, dzięki umiejętności łączenia interesu indywidualnego klientów z interesem społecznym — sądy województwa, pomimo trudności kadrowych, niezwykle sprawnie i na ogół prawidłowo realizują postawione przed nimi zadania.

Dr Stanisław Godlewski podziękował adwokatom białostockim za dotychczasową postawę i ofiarną pracę oraz życzył dalszej owocnej działalności dla dobra społeczeństwa województwa.

W toku narady wykonano w całości plan narad, zajęć i seminariów, a wyniki dyskusji zostały przeanalizowane na późniejszym posiedzeniu Rady.

Kierownikiem naukowym imprezy był adwokat Witold Wenclik, a organizacyjnym — adwokat Ryszard Nawrocki.

Koledzy litewscy wręczyli Radzie kilka cennych upominków i w toku całej narady żywo interesowali się problemami polskiej adwokatwy.

W trzecim i czwartym dniu narady adwokat Jerzy Korsak zorganizował w godzinach popołudniowych dwie atrakcyjne wycieczki statkiem po jeziorach augustowskich i wycieczkę autokarową do Smolnik.

Niezwykle miła atmosfera imprezy, udział wielu zaproszonych gości z kraju i z zagranicy oraz ciekawy program spowodowały, że narada została wysoko oceniona przez członków Izby i przyczyniła się do zacieśnienia więzów koleżeństwa i podniesienia pracy zawodowej adwokatów na jeszcze wyższy poziom.

2. Sympozjum w Białowieży. W dniach 10 i 11 października br. Białostocki Ośrodek Doskonalenia Zawodowego zorganizował dwudniowe sympozjum poświęcone problematyce przenoszenia własności nieruchomości, które to sprawy są niezwykle ważne w rolniczym województwie białostockim.

W sympozjum wzięli udział koledzy z zespołów białostockich oraz z Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Sokółce. Obecny też był wizytator Centralnego Zespołu Wizytatorów adw. Kazimierz Ossowski.

Po referacie adw. Bronisława Daniszewskiego i koreferacie adw. Stanisława Kondrackiego wywiązała się żywa dyskusja, w toku której, opierając się na orzecznictwie Sądu Wojewódzkiego, ujednociono formułowanie roszczeń w sprawach o przenoszenie prawa własności nieruchomości na skutek zabudowy w trybie art. 231 kodeksu cywilnego, tak mianowicie, żeby nie narażać stron w tych sprawach na zbędne w takich wypadkach sporządzanie aktów notarialnych.

W pierwszym dniu imprezy zorganizowano tradycyjne wieczorowe ognisko w głębi Puszczy Białowieskiej.

Koszt imprezy pokryli w połowie uczestnicy, a w drugiej połowie Zespół Adwokacki Nr 2 w Białymstoku.

adw. Bronisław Daniszewski

Izba koszalińska

Rada Adwokacka w Koszalinie, nie znając jeszcze uchwały NRA, z dobrowolnych składek członków koszalińskiej Izby Adwokackiej przekazała na Fundusz Odbudowy Zamku Królewskiego sumę 5 000 zł (pięć tysięcy złotych), wzywając jednocześnie pozostałe wojewódzkie izby adwokackie do podobnych świadczeń pieniężnych.

Izba krakowska

W dniach 13—17 grudnia 1970 r. bawił w Krakowie jako gość Zakładu Postępowania Karnego UJ prof. Dmitrij S. Kariew, kierownik Katedry Procesu Karnego Uniwersytetu im. Łomonosowa w Moskwie i zarazem rektor Wszechzwiązkowego Prawniczego Uniwersytetu Ludowego w Moskwie, autor znanych (tłumaczonych także na język polski) prac z dziedziny postępowania karnego i organizacji sądownictwa. Korzystając z tej okazji Rada Adwokacka w Krakowie zorganizowała w dniu 16.XII.1970 r. spotkanie krakowskiej palestry z prof. Kariewem i jego małżonką Ludmiłą P. Kowalewską, adwokatem w Moskwie i członkiem Komisji do Spraw Nietletnich.

Spotkanie, któremu przewodniczył dziekan Rady Adwokackiej w Krakowie adw. Stanisław Warcholik, odbyło się w serdecznej, koleżeńskiej atmosferze. Prof. D. S. Kariew omówił niektóre sporne problemy radzieckiego procesu karnego (m.in. zagadnienie pogłębienia gwarancji praw jednostki w procesie karnym, rozszerzenie udziału obrońcy w postępowaniu (zwłaszcza w stadium przygotowawczym), zwiększenie udziału ławników w procesie karnym, sprawę technicznych i organizacyjnych usprawnień w pracy aparatu wymiaru sprawiedliwości, problem reformy postępowania przygotowawczego oraz zagadnienia samodzielności i niezawisłości organów śledczych. Adwokat L. P. Kowalewska przedstawiła referat na temat obrony w sprawach niepełnoletnich w ZSRR. Oba referaty spotkały się z żywym zainteresowaniem obecnych, co znalazło wyraz m.in. w żywej dyskusji.

Izba opolska

Rada Adwokacka w Opolu przesyła informacje o ważniejszych wydarzeniach z II półroczu 1970 roku, jakie miały miejsce na terenie Izby:

1. W dniu 25 lipca 1970 r. na zaproszenie kol. dziekana Rady, odbyło się w lokalu Rady Adwokackiej spotkanie adwokatów opolskich, które przy lampce wina upłynęło w miłej atmosferze na wspomnieniach drogi przebytej przez adwokaturę opolską od 1945 r.

2. W dniu 22 sierpnia 1970 r. dziekan Rady przyjął ślubowanie od wpisanych na listę adwokatów po złożonym egzaminie: kol. Anny Pasiewicz, kol. Wenera Gruszki i kol. Andrzeja Bartoszkii.

3. Z inicjatywy Komisji Pracy Społecznej Rada Adwokacka nawiązała kontakt z Kolegium Adwokatów w Poczdamie, mieście zaprzyjaźnionym z Opolem.

Po wymianie korespondencji przybyła do Opolu w dniu 16 września 1970 r. — na zaproszenie Rady Adwokackiej — 4-osobowa delegacja, w skład której wchodził kol. adw. Joachim Ziegner (przewodniczący delegacji), adw. Willi Dettmer, adw. Rudolf Klügel i adw. Werner Maass, reprezentująca Kolegium Adwokatów w Poczdamie.

Po zwiedzeniu miasta koledzy z Poczdamu spotkali się w Radzie Adwokackiej z adwokatami Opolszczyzny. Na spotkaniu tym wymieniono wzajemnie informacje na temat organizacji zawodu adwokackiego oraz interesującej obie strony problematyki prawnej. Spotkanie upłynęło w bardzo miłej, koleżeńskej atmosferze.

Koledzy z Poczdamu odwiedzili również Zespół Adwokacki Nr 1 w Opolu. Delegacja złożyła wizytę Prezesowi Sądu Wojewódzkiego w Opolu mgrowi Krzysztofowi Jurkowi, a następnie — z racji bliższych stosunków pomiędzy władzami miejskimi w Opolu a władzami miejskimi w Poczdamie — złożyła kurtuazyjną wizytę Przewodniczącemu Prezydium MRN w Opolu Janowi Radomańskiemu.

Delegacja złożyła również przyjacielską wizytę Prezesowi Towarzystwa Przyjaciół Opolu Karolowi Musiołowi. Spotkanie to dzięki ujmującej bezpośredniości gospodarza i jego interesującym informacjom na temat historii miasta upłynęło w szczególnie miłej i serdecznej atmosferze.

Na trzeci dzień delegacja, której w drodze do Krakowa towarzyszyli dziekan i adw. Olejnik, odwiedziła teren b. obozu zagłady w Oświęcimiu i Brzezince. Po zwiedzeniu Krakowa i Wawelu koledzy z Poczdamu zwiedzili również muzealną część kopalni soli w Wieliczce.

Z kolei w dniach 22.X.—25.X.1970 r. delegacja adwokatów opolskich bawiła w Poczdamie — na zaproszenie miejscowego Kolegium Adwokatów — pod przewodnictwem dziekana w składzie kolegów adwokatów: Bolesława Bigdy (ZA Nr 1 w Opolu), dra Karola Jagielskiego (ZA Nr 3 w Opolu), Leonarda Olejnika (ZA Nr 1 w Opolu) i Mariana Rogozika (ZA Nr 2 w Opolu). Delegacja złożyła wizytę przewodniczącemu Kolegium Adwokatów adw. J. Ziegnerowi i wicedyrektorowi Okręgowego Sądu w Poczdamie oraz wizytę kurtuazyjną nadburmistrzowi m. Poczdamu Brunhildzie Hanke, która jest również członkiem Rady Państwa NRD. Wizyty te miały uroczystą oprawę, cechowała je jednak bardzo serdeczna atmosfera.

Delegacja zwiedziła w Poczdamie m.in. pałac „Sanssouci” oraz „Cecilienhof”, w którym został podpisany układ poczdamski. To ostatnie spotkanie z miejscem, w którym zakończyła się historia drugiej wojny światowej, było dla nas wszystkich fascynujące.

W Berlinie delegacja spotkała się z członkami Kolegium w Poczdamie i we Frankfurcie nad Odrą. Członkowie obu tych kolegiów zebrali się w ramach doskonalenia zawodowego. Na spotkaniu tym sędzia SN NRD Schuman omawiał orzecznictwo w sprawach komunikacyjnych.

Przy okazji tego spotkania Dziekan Rady w Opolu przekazał kolegom adwokatom niemieckim serdeczne pozdrowienia od adwokatury opolskiej, wyrażając przy tym nadzieję, że nawiązane kontakty zawodowe będą się w przyszłości pomyślnie rozwijać.

Podstawową jednostką organizacyjną adwokatury w NRD jest dobrowolne zrzeszenie adwokatów, tzw. Kolegium Adwokatów, które obejmuje adwokatów danego okręgu i ma osobowość prawną. Zadaniem Kolegium jest przede wszystkim udzielanie pomocy prawnej ludności, państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i organizacjom oraz organizowanie placówek nieodpłatnego poradnictwa prawnego. Ponadto zadaniem Kolegium jest podnoszenie kwalifikacji zawodowych i społeczno-politycznych jego członków oraz troska o ich zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy. Liczba adwokatów wykonujących zawód w poszczególnych ośrodkach jest różna (od jednego do kilku) — w zależności od potrzeb i możliwości personalnej obsady.

Należy przy okazji zaznaczyć, że w NRD istnieje niedobór adwokatów w stosunku do zapotrzebowania na pomoc prawną. Osiągnięcie równowagi w tym względzie spodziewane jest dopiero w ciągu najbliższych lat.

Przeciętna zarobków adwokatów jest stosunkowo duża, bo w granicach około 2—3000 marek miesięcznie. Sytuacja materialna adwokatów w NRD kształtuje się więc bardzo korzystnie.

Warunki pracy kolegów pracujących w Poczdamie należy uznać za doskonałe. Każdy z nich dysponuje osobnym pokojem-gabinetem i korzysta z pomocy sekretarki, pozostającej wyłącznie do jego dyspozycji. Poza tym korzystają oni z osiągnięć techniki współczesnej w zakresie pracy biurowej (dyktafony, magnetofony itp.). Soboty są dniem wolnym od pracy. Sądy pracują bardzo punktualnie (rozprawy zaczynają się niekiedy już o godz. 7).

Te warunki pracy i możliwości realnego jej planowania stwarzają dla kolegów w NRD (należy przyjąć, że warunki pracy adwokatów w Poczdamie nie odbiegają od warunków pracy w innych okręgach) duże szanse należytego wywiązywania się ze swoich obowiązków.

W końcu należy powiedzieć, że autorytet i ranga społeczna adwokatury w NRD są bardzo wysokie i że cieszy się ona pełnym zaufaniem władz państwowych i politycznych, czego jednym z dowodów może być fakt, że prokuratura nie bierze udziału w postępowaniu dyscyplinarnym adwokatów.

Obie opisane wyżej wizyty były niewątpliwie bardzo pożyteczne głównie z racji wzajemnej wymiany informacji na tematy zawodowe, a ponadto pomogły bardzo w nawiązaniu bliższych koleżeńskich i przyjacielskich kontaktów z adwokaturą okręgu poczdamskiego.

4. W dniach 10—12.X.1970 r. odbyła się w Jarnołtówku 3-dniowa kursokonferencja adwokatów Izby opolskiej, poświęcona wybranym zagadnieniom z nowego k.p.k. W konferencji tej wzięło udział 37 adwokatów i 5 aplikantów.

Uczestnicy znaleźli pomieszczenie w gościnnym domu Ośrodka Szkoleniowego i Wczasowego PSS w Opolu.

W ramach kursokonferencji, otworzonej przez dziekana Rady, zostało wygłoszonych 6 referatów na następujące tematy:

1) Postępowanie szczególne	— kol. A. Pasiewicz
2) Postępowanie dowodowe w sądzie I instancji	— kol. A. Gutowicz
3) Rewizja	— kol. E. Kulpita
4) Środki zapobiegawcze	— kol. M. Gabryjelski
5) Zadania obrońcy w postępowaniu przygotowawczym	— kol. Z. Imieliński
6) Postępowanie po uprawomocnieniu się orzeczenia	— kol. H. Wycik-Reszczyńska

Po każdym referacie toczyła się bardzo żywa dyskusja, w czasie której koledzy wymieniali swoje spostrzeżenia i doświadczenia w związku ze stosowaniem przepisów nowego k.p.k. Szczególnie żywe zainteresowanie wzbudził referat kol. Imielińskiego na temat zadań obrońcy w postępowaniu przygotowawczym.

Wszyscy obecni bardzo pozytywnie ocenili wyniki kursokonferencji, zgodnie uznając, że ta forma doskonalenia zawodowego daje najwięcej korzyści.

Konferencja została dobrze przygotowana i sprawnie przeprowadzona przez adw. Karola Polaczka, opiekuna i referenta do spraw doskonalenia zawodowego Izby opolskiej

5. W dniu 14.XI.1970 r. w lokalu Rady Adwokackiej odbyło się spotkanie kolegów adwokatów opolskich z okazji 53 Rocznicy Rewolucji Październikowej. Okolicznościowy referat wygłosił kol. T. Starosta. Po części oficjalnej nastąpiła tradycyjna lampka wina.

6. W dniu 18.XI.1970 r. odbyło się w Opolu zebranie Polskiego Towarzystwa Lekarskiego. Prócz lekarzy oraz adwokatury opolskiej, którą reprezentowali adw. Karol Polaczek i adw. Antoni Iwanowski, w zebraniu wziął również udział przedstawiciel Prokuratury Wojewódzkiej w Opolu.

Przedmiotem obrad zebrania PTL była sprawa wprowadzenia — na miejsce funkcjonującej dotychczas Komisji Kontroli Zawodowej — Sądu Zawodowego dla Służby Zdrowia.

W toku dyskusji, jaka się rozwinęła po wysłuchaniu referatu i po przedstawieniu projektu aktu prawnego o Sądzie Zawodowym, zabrał między innymi głos adw. Polaczek, wyrażając pogląd, że Sąd taki byłby *sui generis* komisją dyscyplinarną, i podkreślając, że projekt ustawy o Sądzie Zawodowym jest niewątpliwie krokiem naprzód w stosunku do obecnej Komisji Kontroli Zawodowej.

7. W dniu 27.XI.1970 r. odbyło się walne zgromadzenie Towarzystwa Przyjaciół Opola, na którym dokonano wyboru nowych władz Towarzystwa. Do władz tych weszli również koledzy w osobach: adw. Leonarda Olejnika, adw. Bolesława Bigdy i adw. Pawła Kwoczka. Na zgromadzeniu tym adwokatura opolska była licznie reprezentowana.

Dziekan złożył wniosek o przyjęcie Izby opolskiej w poczet członków Towarzystwa Przyjaciół Opola.

adw. Kazimierz Kaeppele

I z b a w a r s z a w s k a

1. W dniu 16 stycznia 1971 roku podpisane zostało porozumienie między Radą Adwokacką w Warszawie a Zakładami Radiowymi im. M. Kasprzaka. Porozumienie to, zawarte z inicjatywy Rady Adwokackiej, stanowić ma w założeniu prak-

tyczną realizację więzi adwokatury z robotnikami. Porozumienie przewiduje wiele form urzeczywistnienia tej więzi: od udzielania bezpłatnych porad i pomocy prawnej dla Zakładowej Komisji Rozjemczej i „sądu robotniczego” ze strony adwokatów — aż do udostępniania miejsc w swym ośrodku i koloniach wczasowych dla rodzin adwokackich ze strony „Kasprzaka”. Współpraca POP PZPR obu „umawiających się stron” powinna przynieść, wspólnie z inicjatywami kolegów, nowe owoce kształty współpracy.

Rada Adwokacka uważa inicjatywę za ciekawą. Przyszłość pokaże, czy wypełni ją treść i życie.

2. W dniu 21 listopada 1970 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Warszawie i z jej inicjatywy odbyła się narada z prokuratorami wojewódzkimi dla m. st. Warszawy i dla województwa warszawskiego, poświęcona tematyce udziału obrońców w postępowaniu przygotowawczym. W szczególności narada miała na celu wymianę poglądów na temat realizacji przepisów nowej ustawy karno-procesowej w tej fazie postępowania karnego.

Podstawą dyskusji były dane z ankiety rozpisanej przez Radę, usystematyzowane w referacie wprowadzającym wygłoszonym przez sekretarza Rady Adwokackiej.

Wymiana poglądów okazała się bardzo ciekawa, co zresztą było do przewidzenia. Przedstawiciele adwokatury i prokuratury warszawskiej wyrazili zgodny pogląd, że zbliżenie stanowisk tych dwu pionów wymiaru sprawiedliwości musi nastąpić w drodze kontaktów roboczych przez zapoznanie się — bardziej szczegółowe — z argumentacją obu stron i przedstawienie swych kontrargumentów. Stwierdzono, że chodzi przecież o rzecz niebiałą, dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga mianowicie poszerzenia udziału obrońców w czynnościach postępowania przygotowawczego, a zmiana przepisów procedury karnej wskazuje na linię rozwojową w tym względzie. Należy podkreślić, że stanowisko zajęte przez prokuratorów warszawskich daje pełną gwarancję rzeczowości i dobrej woli, co z czasem doprowadzi z pewnością do pełnego uzgodnienia stanowisk.

Na marginesie zauważyć należy, że wyniki ankiety zebranej przez Radę Adwokacką w Warszawie, aczkolwiek fragmentaryczne i oparte na niepełnym materiale, a więc nie w pełni reprezentatywnym, pozwalają jednak na obalenie twierdzenia, że przyczyną niewielkiego udziału adwokatów w czynnościach śledczych jest ich niechęć do tej formy udziału w postępowaniu karnym.

3. Rada Adwokacka w Warszawie, jako ostatnia w kraju, podniosła minimum udziału stałego do kwoty 2 500 złotych (było to zresztą założeniem programowym Rady). Gdy tylko warunki obiektywne na to pozwoliły, należało zapewnić bardziej godziwe minimum egzystencji kolegom, którzy w danym okresie czasu bez swej winy mieli najmniejszy obrót. Wyższe minimum udziału powinno się stać jednocześnie narzędziem właściwej polityki zespołów.

Zresztą Izba warszawska nie bez powodu tak późno, podniosła minimum udziału stałego, gdyż jej obroty nadal są dużo niższe od przeciętnej w kraju. Dopiero ostatnio zaczynają się rysować zmiany na lepsze, a regres — wydaje się — minął.

4. Akcja wyborcza na kierowników zespołów przeszła w Izbie sprawnie. W jej wyniku skład kadry kierowniczej zespołów znacznie się odmłodził:

Wśród nowo powołanych kierowników jest też więcej członków stronnictw politycznych. W ani jednym wypadku Rada nie skorzystała z uprawnień do kwestionowania kandydatów zespołu i wyłącznie spośród nich powołała kierowników. Byli to przeważnie ci koledzy, którzy otrzymali większą liczbę głosów. Wyniki te

dowodziłyby dojrzałości członków Izby w podejmowaniu tak istotnych dla późniejszej pracy decyzji. Szkoda tylko, że wiele sprawozdań i zebrań zespołów wykazywało charakter nieco „fasadowy”. Przydałoby się, żeby więcej spraw, załatwianych i omawianych kularowo, postawić w sposób jawny i otwarty.

5. Komisja Dyscyplinarna i Rzecznik Dyscyplinarny, biorąc pod uwagę głosy krytyczne, jakie w ubiegłej kadencji były wysuwane pod adresem tych organów, od początku swej pracy wzięli się energicznie do „wyczyszczenia” zaległości, wychodząc ze słusznego założenia, że represja skuteczna to represja szybka. Toteż okres miniony charakteryzował się wzmożoną działalnością; niejednokrotnie bywały nawet po trzy sesje w tygodniu. Te „pełne ręce roboty” jednak nie oznaczały, żeby Izba warszawska szczególnie odczuwała — z innych przyczyn — konieczność wzmożenia działalności represyjnej. Wprost przeciwnie, wyraźnie daje się odczuć spadek spraw wymagających stosowania represji.

6. Reorganizacja Klubu Rady Adwokackiej przybrała konkretne kształty. Po wystawie karykatur kol. Missuny — z kolei nowa wystawa twórczości artystycznej adwokackiej. Tym razem koleżanka Wanda Klott zaprezentowała swoje ciekawe obrazy. Wernisaż zgrupował wielu kolegów, a w estetycznym programie wystawy ciepłe słowa malarce-adwokatce poświęcił Jerzy Zaruba. Słusznie też chyba wśród tych słów znalazło się stwierdzenie, że prace koleżanki Klott to „zaskakujące wdziękiem, oryginalnością i kolorytem dzieła malarskie”.

7. Szczególnie ożywioną działalność w referowanym okresie wykazała Komisja Pracy Kulturalnej. Pracuje ona w trzech sekcjach: kulturalnej, turystycznej i sportowej.

Szczegółowe wymienianie wszystkich prac Komisji, pod energicznym kierownictwem kol. Macieja Dubois, byłoby wprost nużące. Warto wszakże wspomnieć o zorganizowaniu wycieczki autokarami do Białowieży, o organizacji 4 zabaw (w tym udanego „Sylwestra”), o wynajęciu sali gimnastycznej, o spotkaniach z reżyserem Andrzejem Wajdą i red. K. Małcużyńskim, o zorganizowaniu akademii z okazji Rewolucji Październikowej z ciekawą częścią artystyczną. Jeśli dodać do tego załatwienie biletów do kin i teatrów oraz organizację koła żeglarskiego, filatelistycznego, PTTK — to będziemy mieli obraz dobrej i dużej roboty, wykonanej w stosunkowo krótkim czasie.

8. Rada Warszawska zorganizowała spotkanie z kolegami-seniorami, przechodzącymi w bieżącym roku na rentę. Odbyło się ono w dniu 14 grudnia i nacechowane było serdeczną atmosferą, choć i z odrobiną melancholii... Zasłużonym starszym koleżankom i kolegom wręczono jako dowód pamięci i uznania podziękowania pisemne i upominki książkowe.

9. Komisja Socjalno-Bytowa zorganizowała na przełomie roku zabawę dla dzieci, zabawę dla młodzieży adwokackiej, a nadto udało się jej uzyskać bilety na atrakcyjne zabawy noworoczne w Pałacu Kultury i Nauki dla najmłodszych.

10. Komisja Pracy Społecznej zorganizowała obsługę sieci porad prawnych dla członków Związku Emerytów i Rencistów na terenie Warszawy. Koledzy z poszczególnych Zespołów będą oczywiście udzielać tych porad członkom Związku bezpłatnie.

11. Również Komisja Doskonalenia Zawodowego w ostatnim czasie wykazała wzmożoną działalność. Ogromnie ciekawe były koncepcje doskonalenia zawodowego przedstawione kolegom na naradzie, w tym celu zwołanej. Komisja prowadzi prace

w sekcjach i złożyła już Radzie projekty, zmierzające do spełnienia swych zadań w zakresie tak ogólnopoznawczym jak i ściśle specjalistycznym.

W każdy piątek odbywają się wykłady w lokalu Rady, z których tematyką zapoznaje koleżanki i kolegów Biuletyn Rady. Ponadto we wtorki odbywać się będą wykłady w ramach seminariów specjalistycznych.

12. Komisja Klubowa wprowadziła pewien „rytm” w prace Klubu. Prócz wspomnianych wyżej wykładów Klub jest wykorzystywany także na poszczególne imprezy i spotkania według zaplanowanego harmonogramu. Wydaje się, że jest to program słuszny. Jeśli nadto doda się, że lokal Klubu — przynajmniej w części — zmienił diametralnie swój wygląd, to można mieć nadzieję, że stanie się on w przyszłości miejscem jeszcze bardziej ożywionej pracy i spotkań kolegów.

adw. R. Siciński

KOMUNIKAT

Wystawa piśmiennictwa o adwokaturze

Rada Adwokacka w Szczecinie przygotowuje „Wystawę Piśmiennictwa o Adwokaturze”. Wystawa ma być eksponowana w Szczecinie w marcu 1971 r., a następnie w innych ośrodkach Polski.

Ambicją organizatorów jest pokazanie na wystawie szerokiego przeglądu druków nieperiodycznych i czasopism, omawiających zagadnienia adwokatury, a w szczególności adwokatury polskiej.

Wystawa ma również zobrazować udział adwokatury w życiu publicznym, naukowym, artystycznym w różnych epokach i różnych krajach.

Łącznie z wystawą piśmiennictwa zamierza się urządzić wystawę karykatur, obrazujących adwokatów i ich pracę, oraz wystawę ekslibrisów o tematyce prawniczej.

Organizatorzy wystawy zwracają się niniejszym do Rad Adwokackich i poszczególnych Kolegów o udzielenie pomocy w przygotowaniu wystawy przez:

- a) nadesłanie notatek bibliograficznych o posiadanych rzadszych drukach i przesłanie ich do Rady Adwokackiej w Szczecinie z zaznaczeniem, czy druk może być w oryginale wypożyczony na wystawę, czy też organizatorzy mogą tylko dokonać reprodukcji,
- b) nadesłanie posiadanych karykatur adwokackich lub starannie wykonanych ich reprodukcji,
- c) nadesłanie posiadanych ekslibrisów o tematyce prawniczej (w 3 egzemplarzach) bądź też ekslibrisów ze znanych publicznych i prywatnych księgozbiorów prawniczych.

Korespondencję w tych sprawach prosimy kierować do Rady Adwokackiej w Szczecinie, ul. Narutowicza 3 (Komitet Wystawy).

*W imieniu Komitetu Wystawy
adw. Roman Łyczywek*